

En förbannelsen

ett tragiskt passionsdrama i fem akter

Innehåll

Profog.....	3
AKT I	4
Preludium.....	4
Scen 1: Mötet.....	4
Interludium.....	5
Scen 2: Skogen.....	5
Interludium.....	5
Scen 3: Token.....	6
AKT II	7
Preludium.....	7
Scen 1: Borgen.....	7
Interludium.....	8
Scen 2: Zigenarna.....	8
Interludium.....	9
Scen 3: Främlingen.....	9
AKT III	11
Preludium.....	11
Scen 1: Bytet.....	11
Interludium.....	12
Scen 2: Förbannelsen.....	12
Interludium.....	12
Scen 3: Barnef.....	13
AKT IV	15
Preludium.....	15
Scen 1: Duellen.....	15
Interludium.....	16
Scen 2: Kyssen.....	16
Interludium.....	16
.....	16
.....	16
Scen 3: Rådef.....	17
AKT V	18
Preludium.....	18
Scen 1: Mästaren.....	18
Interludium.....	18
Scen 2: Återkomsten.....	18
Interludium.....	19
Scen 3: Kriget.....	19

Prolog

Det var en gång för länge, länge sedan på en avlägsen plats, där det idag ligger en enorm soptipp. På denna plats, växte en stor granskog, där dimman låg tät och ulven ylade om natten. I denna skog reste sig en mörk siluett. Siluetten av en mörk borg som kastade sin mörka och hotfulla skugga över den intilliggande byn, där folket levde i skräck. Det var nämligen så att folk anade oråd, eller kanske snarare kände den ondskefulla atmosfär som spred sig från borgen vilken beboddes av tre unga adelsmän och deras härskarinna, Baronessan Chantall. Dessa fyra var nattens varelser och mörkrets tjänare.

Även om det aldrig fanns några bevis fanns misstankarna hos folket. Det hade försvunnit unga flickor och unga män genom tiderna, fladdermöss hade setts lyfta i flock från borgen och en eller annan vandrare hade hittats tömd på blod. Och var det inte så att de fyra invånarna i borgen hade sett lika unga ut genom tiderna?

Vi ska berätta den tragiska historien om de fyra vampyrerna och hur det kom sig att det nu ligger en soptipp på den plats där en gång en så vacker och vidsträckt skog bredde ut sig...

AKT I

Prefudium

...en natt kom en droska farande genom byn, den styrde mot baronessans borg. Väl inne på borggården klev en imponerande herre ut ur droskan och såg sig omkring. Han hade utseendet hos en välbärgad adelsman och det skulle snart visa sig att det var baronessans Mästare som kommit på besök till henne. Han klev med stadiga steg mot porten och bultade på den. Den puckelryggige betjänten Igor öppnade och kände genast igen Mästaren. Han visade in honom i borgen och tog hans rock innan han förde honom till riddarsalen där baronessan dinerade med sina tre undersåtar. Det var dukat för en stor bankett. Bordet dignade av mat och dryck. Naturligtvis åts eller dracks ingenting av detta, allt var bara för syns skull. Köttstycken slängdes åt de stora mastifferna som låg på golvet och det enda som de fyra vampyrerna inmundigade var det blod som tjänarna hällde upp i vinglas åt dem. Igor haltade in och upplyste dem att Mästaren var på besök...

Scen 1: Mötet i vilken Mästaren kommer på besök

Plats: Borgens riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall och deras Mästare.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Mästaren har kommit för att beordra Chantall att införskaffa åt honom en jungfru, född under den svarta månen på Walpurgisnacht för nitton år sedan. Chantall känner ingen som passar in på beskrivningen, men tror att Xavier, som den kvinnokarl han är, kanske vet. Xavier i sin tur vet inte om att Lydia är född vid den angivna tidpunkten. Den ende som vet att hon uppfyller kraven är Enrique och hans bror kan se på honom att han döljer någonting.

Chantall (Fundersam, ivrig att göra Mästaren till lags)

Xavier borde veta, så kvinnokarl han är...

Xavier (Utåt: lugn, inåt: orolig)

Du ser på din bror att han döljer någonting. Han måste avslöja vad det är. Berätta inte vad du gjort med Lydia...

Laertes (Arrogant, likgiltig)

Xavier kanske vet, han har ju fraterniserat med massor av kvinnor.

Enrique (Nervös, orolig, introvert)

Du vet att Lydia, fogdens dotter och ditt hjärtas dam, uppfyller kraven. Låt det ta mycken övertalning innan du avslöjar detta, men det måste avslöjas... Du vet att hon vid varje fullmåne sjunger vid bäcken i gläntan.

Interludium

Så kom det sig att de fyra vampyrerna, på sin mästars order, flög ut över skogen några nätter senare för att finna den fagra Lydia. Så småningom hörde de en flickas sång. Ledda av den sökte de sig mot en glänta invid bäcken, som porlade sig genom skogen. Där fann de Lydia, den fagraste av flickor med en röst klarare än en vinterbäck, en röst renare än den första vintersnön, en röst som skulle fått änglar att gråta av avundsjuka.

Scen 2: Skogen i vilken Lydia blir bortrövad

Plats: Gläntan i skogen dit Lydia brukar bege sig för att sjunga sina hymner till livet.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall och Lydia.

Sceneri: Mörk, vacker bokskog med en porlande bäck.

Handling: När de fem vampyrerna väl finner Lydia vid bäcken, ledda av hennes sång, finner sig Laertes ställd. Han förälskar sig ögonblickligen i den sköna Lydia och försöker avstyra hennes bortförande. Gideon uppmärksammar det hela och känner sting av svartsjuka. Han påpekar att flickan bara är en dödlig och inte har något egentligt värde, annat än som tribut till Mästaren. Enrique förstår också att Laertes försök att övertala dem att låta flickan vara beror på affektion ser oönskad konkurrens i honom. Chantall vill få det hela överstökad och anmärker irriterat på deras käbbel.

Chantall (Måmedveten, dominant)
Flickan skall med!

Xavier (Orolig, nervös och svartsjuk)

Lydia måste hypnotiseras¹ att glömma dig innan hon hinner avslöja att ni träffats förut. Naturligtvis ska Lydia föras till Mästaren (bättre det än att Laertes förälskar sig i henne).

¹Se Lydia djupt i ögonen och lägg ett finger över hennes läppar.

Laertes (Till en början likgiltig, när han sett Lydia hänförd, förälskad)

När du ser Lydia blir du förälskad i henne. Naturligtvis kan ni inte röva bort en sådan fager flicka och ge henne till Mästaren, det måste finnas någon annan. Försök att hindra Lydias bortförande.

Enrique (Till en början sorgsen, sedan förargad och svartsjuk)

Du förstår att Laertes fattat tycke för Lydia. Laertes är den vackraste av er och en oönskad konkurrent. Hellre att Mästaren får Lydia än Laertes.

Interludium

Inte långt därefter återvände de till sin borg med fogdens dotter, Lydia, som sin fånge och offergåva åt Mästaren. Baronessan var nöjd med sitt dåd, Mästaren skulle bli mycket glad. Dock var allt inte riktigt så väl som de segervissa vampyrerna trodde, ty samtidigt i byn kom token springande med skogsvaktaren i hälarerna.

Sin vana trogen hade han i hemlighet följt efter Lydia ut i skogen för att lyssna till hennes vackra stämma och njuta av månens sken i hennes blonda hårsvall. Han såg med sina egna ögon hur Lydia rövades bort av fem vederstyggligheter som kom nerfladdrandes från ovan trädtopparna. Han skyndade i vild flykt tillbaka mot byn när han stötte ihop med skogsvaktaren, för vilken han förklarade vad han sett. Skogsvaktaren visste ju att bytoken måhända var en tok, men någon lögnare var han inte och han hade ett gott hjärta. Sa token att Lydia rövats bort av baronessan och hennes anhang så var det naturligtvis också så. Tillsammans skyndade de, för allt vad tygen höll, till byns kyrka för att meddela abotten...

Scen 3: Token

i vilken Lydias bortrövande blir bevittnat.

Plats: Byns kyrka.

Personer: Bytoken, Skogsvaktaren, Abotten samt en munkar.

Sceneri: Gammal, gammal, vitkalkad stenkyrka med en stor träport.

Handling: Bytoken som bevittnat bortrövandet av den väna Lydia har i sin flykt tillbaka till byn sprungit in i skogsvaktaren och tillsammans beger de sig till abotten för att meddela vad som hänt. Kyrkporten öppnas av en som avgivit tystnadslofte. Munken säger utan ett ord porten och går för att hämta sin broder, som just håller på att släcka alla ljus i kyrkan. Tillsammans hör de historien och beslutar att väcka abotten. Något irriterad över att bli väckt ljust som han somnat följer han med dem till porten och lyssnar även han till Tokens berättelse. Han tror naturligtvis inte ett dyft på Token, baronessan är en ärbar kvinna och hon skänker stora summor pengar till kyrkan, inte kan hon röva bort flickebarn från byn. Dessutom reste ju fogden bort och han tog säkerligen sin dotter med sig. Skogsvaktaren försöker övertala Abotten att Token inte alls är så tokig som man kan tro, utan säkert har rätt. Token och Skogsvaktaren avfärdas av Abotten.

Abotten (Trött, irriterad, nedlåtande)

Just när man somnat! Baronessan är en ärbar kvinna, hon skänker stora summor pengar till byns kyrka varje år. Att hon skulle vara inblandad i något okristligt eller olagligt är naturligtvis en befängd idé. Dessutom reste ju fogden bort och han tog säkerligen sin dotter med sig. Avspisa dåren!

Bytoken (Stirrig, osammanhängande, tolig, harmynt)

Abotten måste få veta! Lydia är bortrövad! Baronessan! Elände, elände! Berätta vad som hänt. Övertyga dem om att Baronessan och hennes lakejer faktiskt flög iväg med fogdens dotter. Låt ingen ana att du är hemligt förälskad i henne. En tok som du kan pryglas för långt mindre.

Munken (Motsträvig, sävlig, fundersam)

Det är onekligen grava anklagelser de kommer med. Bytoken är en fåne och hans ord bör inte tas på allvar, men du har hyst vissa misstankar om Baronessan och hennes anhang. Väcka abotten?

Skogsvaktaren (Lugn och saklig)

Du vet att bytoken är en rättskaffens man och även om han är lite tokig så är han ingen lögnare. Stöd token. Övertyga Abotten.

AKT II

Prefudium

Lugnet lägrade sig åter i byn, efter att missförståndet retts ut. Abotten gick åter till sängs och snart var det enda som hördes bytokens fotsteg när han styrde kosan mot sin sovplats bakom värdshuset. Han var långt ifrån lugnad av abottens ord och han visste ju vad han sett, nej han skulle inte vila lugnt förrän Lydia var återbördad till sin faders hus, de skulle allt få se när fogden kom hem, då minsann fick de se att han inte var en sådan tok ändå...

I borgen lät man Lydia ströva fritt, deras krafter var stora nog att förhindra henne att fly. Hon tycktes ofta hålla sig nära Xavier och någonting som skulle kunnat vara kärlek lyste i hennes vackra ögon när hon såg på honom. Laertes kärlek till Lydia växte sig starkare under den här tiden och Enriques likaså. Båda älskade de Lydia av hela sitt hjärta, och trots att de såg hur Lydia kastade blickar på Xavier trodde de inte att han skulle våga försöka någonting med henne. Baronessan var nöjd och hennes humör var bättre än på långa tider, hon hade minsann visat att hon var Mästaren värdig.

En natt när Laertes vaknade greps han av en ångest som var så djup att han knappt kunde röra sig. Han stod inte längre ut med tanken på att hans älskade Lydia skulle överräckas åt Mästaren och att han aldrig skulle få se henne igen. Han beslutade sig för att så kunde det inte få gå, han måste naturligtvis befria flickan och återbördas henne till sin fader för att kunna njuta av hennes sällskap i kommande tider också. Han steg ut ur sitt rum och smög sig in i hennes rum och förklarade vad de skulle företa sig. Tillsammans smög de genom riddarsalen när plötsligt Baronessan och de andra vampyrerna upptäckte dem...

Scen 1: Borgen i vilken tvedräkt sås.

Plats: Borgens riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall och Lydia.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Xavier har hypnotiserat Lydia att inte minnas deras kärleksstunder. Chantall ser Lydia och Laertes smyga hand i hand genom riddarsalen och misstolkar situationen, hon tror att Laertes tänkt förföra Lydia och ta hennes jungfrudom. Så får naturligtvis icke ske, hon bannar honom och de andra vampyrerna dyker upp. Enrique blir rasande och anklagar Laertes för både det ena och det andra. Laertes försöker förklara att de inte kan överlämna den väna jungfrun till Mästaren, varför ska de lyda honom, är de inte sina egna herrar? Xavier tar ställning för Laertes, han ser en chans att täcka över sitt misstag. Gideon talar för att lyda Mästarens order, ett bra sätt att bli av med en konkurrent.

Chantall (Rasande, förnärad)

Laertes tänkte uppenbarligen besudla Lydia och göra henne ovärdig Mästaren. Läxa upp honom. Gör klart för alla att dylika tankar är förenade med döden. Förbjud alla att vara ensamma med Lydia.

Xavier (Svartsjuk, sårad, bitter)

Det bästa vore att bli av med Lydia snarast möjligt. Hon har förvridit huvudet på din älskade Laertes. Ju förr hon överlämnas till Mästaren ju förr får du Laertes för dig själv...

Laertes (Förtvivlad)

Din tanke var att befria din älskade Lydia. Varför ska de lyssna till Mästarens röst, är ni inte era egna herrar? Vad är ni tjänstefolk. Tala de övriga till rätta, Lydia bör frias.

Enrique (Bitter, övergiven, hämndlysten)

Du är rasande över det Laertes gjort! Lydia har uppenbarligen fattat tycke till honom, precis som du misstänkte skulle ske! Lydia ska ges till Mästaren, ett passande straff för de båda...

Interludium

Laertes plan gick i stöpet och Lydia behölls fången i borgen. Mästaren skulle få sin vackra tribut och Lydias beundrare skulle förlora sin älskade. Baronessan hade skickat bud efter Mästaren och han kunde anlända vilken natt som helst nu, hon hade också förbjudit de andra vampyrerna att spendera tid med flickan på egen hand. Inga risker togs nu när det fanns chans för henne att visa Mästaren att hon var honom värdig.

Natten därefter hörde de oväsen från borggården och såg att en zigenarvagn stod därutänför. Folk och fän sprang omkring på gården och Igor klev in i riddarsalen och meddelade att Baronessan hade besök av zigenarhövdingen Papa Laszlo...

Scen 2: Zigenarna i vilken dåliga nyheter anländer.

Plats: Borgens riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall, Lydia samt en grupp Zigenare.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: En kringresande grupp zigenare anländer till borgen. Deras hövding, papa Laszlo, bankar på borgens port och den puckelryggige betjänten Igor öppnar. Laszlo presenterar sig för vampyrerna och erbjuder dem sina tjänster i utbyte mot härbärke. Chantall antar naturligtvis erbjudandet och zigenarhövdingen berättar då att hans hustru sett att vampyrernas mästare begärt ett offer, hon har också sett att den införskaffade flickan inte är jungfru.

När Laszlo gått rasar Chantall och vill slänga Lydia i fängelsehålan. Laertes känner sig lättad, Lydia är räddad från Mästarens klor, men vill inte ha henne hos fångvaktaren, den illvillige Dvärgen. Enrique anklagar Gideon för att ha berövat Lydia på hennes mödom. Gideon påtalar att han inte hyser några känslor för henne och att det naturligtvis är Laertes som är den skyldige. Xavier blandar sig i för att inte verka misstänkt och kastar anklagelserna mot Gideon, Lydia har ju faktiskt slängt lystna blickar på honom. Lydia kan inte för sitt liv minnas vem som bestäl henne på oskulden. Anklagelserna haglar mellan vampyrerna och koncentreras mer och mer på Gideon. Lydia vet att det inte var han och så, plötsligt minns hon - det var Xavier...

Chantall (Dominerande, sval)

Zigenare är mörkrets hantlangare och skall accepteras. Bli rasande ursinnig över avslöjandet! Släng Lydia i fängelsehålorna!

Xavier (Nervös, rädd för upptäckt)

Anklaga Laertes! Det var ju trots allt han som försökte smyga iväg med henne. Undvik misstankar mot dig. Gör klart för de andra att Lydia inte intresserar dig. Hennes affektion för dig är inte på något sätt uppmuntrad. Enrique är den skyldige, det är väl knappast någon hemlighet att din bror har ett gott öga till Lydia.

Laertes (Orolig, nervös)

Det kan vara Enrique, han har ju ett gott öga till Lydia. Kanske är det Xavier, Lydia har ju kastat blickar på honom och det vore ju inte första gången han gör någonting sådant.

Enrique (Nedlåtande, bitter)

Om det inte var Laertes så var det säkert Xavier, han har ju betäckt snart sagt varenda ungmö i trakten...

Interludium

I byn hade ryktet om vad Token sett spridit sig likt en löpeld. I alla hem och på varje åker

pratades det och ältades hurvida Baronessan verkligen var ett onskans väsen och hade rövat bort fogdens vackra dotter eller om hon bara var ett oskyldigt offer för en toks förvirrade fantasier och syner. På byns värdshus satt, en kväll, som vanligt de två såta vännerna Alex och Antoinne tillsammans med byns ärrade krigsveteran Brutus och dryftade spörsmålet. Som vanligt hade de inmundigat inte försumbara mängder öl och lade knappt märke till den reslige herre som steg in och beställde ett stop öl och en tallrik av huset bästa stuvning...

Scen 3: Främlingen i vilken Häxjägaren kommer till byn.

Plats: Byns värdshus.

Personer: Värdshusvärden, två torpare, en soldat och Häxjägaren.

Sceneri: Klassiskt värdshus med fem-sex träbord med fyra stolar vid varje. I övrigt ganska fattigt på inredningsdetaljer, snarare utnyttjas varje skrymsle till att hysa gäster.

Handling: Två torpare sitter på byns värdshus tillsammans med en av byns soldater. De diskuterar Tokens berättelse och graden av sanning i den. Om sanningen ska fram är de kanske inte helt nyktra. Torpare 1 återger berättelsen, något förstärkt, ivrigt påhejad av Torpare 2, som dessutom överdriver ännu mer. Soldaten är något mer rationell i sina argument och avfärdar hela historien. Värdshusvärden har ju också hört ett och annat och befäster berättelsen och lägger själv till en och annan dramatisk detalj. Under diskussionens gång träder en mystisk främling in i värdshuset och beställer in ett mål mat och ett stop öl. Han slår sig ner och kan inte undgå att höra det högljudda sällskapet. Han lyssnar intresserat och blandar sig snart i samtalet, ställer frågor och drar slutsatser för sig själv.

Häxjägaren (Nyfiken, lågmäld, slug)

Lyssna på samtalet. Intrussera dig för historierna och ställ frågor. Dra slutsatser, men håll dem för dig själv. Ta reda på så mycket som möjligt.

Brutus (Rationell, besserwisser)

Du är rationell, avfärda torparnas historier. Du har minsann sett ett och annat i dina dagar. Var lite rädd för främlingen. Drick måttligt med öl. Var salongsberusad.

Alex (Berusad, skrävlande)

Diskutera bytokens vittnesbörd ingående, lägg till detaljer själv, överdriv händelserna - "Det var åtta helvetesdemoner som förde bort flickan". Drick mycket öl, var berusad!

Antoinne (Berusad, skrävlande)

Håll med Alex om allt han säger, fyll i hans berättelser och spä på med ytterligare detaljer - "12 helvetesdemoner var det, och en stank av svavel omgav dem, minsann". Drick mycket öl. Var berusad.

Värdshusvärden (Spelledaren)

Lyssna noga på allt som sägs, rykten ingår i ditt värv. Lägg till egna detaljer och ställ lite frågor. Prata med främlingen, var nyfiken. Zigenare har syns vid borgen och alla vet ju att de är djävulens hantlangare...

AKT III

Prefudium

I borgen härskade molokenheten, ty vampyrerna hade inte längre någon tribut åt Mästaren. Chantall förstod att Mästarens besvikelse skulle vara stor och att Hans straff vida skulle överstiga den alldagliga fattningsförmågan. Någoting var tvunget att göras, och dessutom utan dröjsmål ty tiden var knapp och hon kunde nära på förnimma hans heta andedräkt i sin spåda nacke. Hon kallade till sig alla vampyrerna för att rådslå...

Scen 1: Bytet i vilken papa Laszlos dotter försvinner.

Plats: Borgens riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall och Esmeralda.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Xavier har vid ett par tillfällen försökt förföra Esmeralda, zigenardottern, men inte fått henne dit han vill. Han har dock samtalat med henne mycket och lyckats utröna att hon faktiskt är född samtidigt som Lydia. Chantall är rasande på Xavier, som berövat henne chansen att visa Mästaren att hon är honom värdig. Xavier berättar om Esmeralda i ett desperat försök att släta över sitt misstag. Laertes och Gideon samtycker. Chantall tvekar då hon är medveten om banden mellan vampyrer och zigenare. Gideon anser att man borde överlämna Lydia ändå, Mästaren kanske inte märker att hon inte är Jungfru. Situationen blir mer och mer desperat, Mästaren kommer snart och ingen tribut finns. Slutligen enas de om att Esmeralda är det enda alternativet...

Chantall (Tveksam, nedslagen)

Xaviers förslag är tveksamt. Mästaren går inte att lura. Xaviers förslag måste dock slutligen godtas.

Xavier (Ångerfull, undergiven)

Du har försökt förföra zigenardottern, Esmeralda, vid ett par tillfällen, men utan större framgång. Hon har varit ovanligt svårflörtad. Dock har du fått reda på att hon är född samtidigt som Lydia. Kanske skulle du kunna gå fri om hon togs som tribut till Mästaren. Erbjud dig att hämta Esmeralda.

Laertes (Hoppfull)

Xaviers förslag skulle rädda Lydia och du kunde få henne för dig själv!

Enrique (Bitter, sviken)

Det är ju självklart att Lydia skall överlämnas till Mästaren. Han märker förmodligen inte hur det är ställt med henne. Hon har ju bedragit dig med både Xavier och Laertes...

Interludium

Zigenarflickan Esmeralda hämtades under natten av en ovanligt förförisk och oemotståndlig Xavier och fördes till riddarsalen för att där överlämnas som den jungfru Mästaren efterlyst. Ingen av de övriga zigenarna tycktes ha märkt bortrövandet, men ett ovanligt tydligt ylande från en varg hade hörts och hade man lyssnat särskilt noga skulle man ha hört de långväga skallen från avgrundshundarna, eller kanske det bara var fogdens jakthundar.

Samma natt hördes en droska köra in på borggården och Igor visade in Mästaren. Han hade nåtts av Baronessans bud och var här för att hämta jungfrun...

Scen 2: Förbannelsen i vilken Mästaren kommer för sin tribut

Plats: Slottets riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique, Chantall, Esmeralda och Mästaren.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Mästaren är tillbaka för att hämta Lydia och möts av vampyrerna med Esmeralda som gåva. Mästaren rasar naturligtvis över deras dumhet. Att försöka skänka honom en av hans egna, vilken skymf. Alla vet ju att zigenarna är onskans hantlangare och bistår vampyrerna när helst det man behövas. Mästaren kallar till sig Papa Laszlo och återlämnar Esmeralda. Mästaren förskjuter Baronessan och hennes avkomma, han förbannar vampyrerna och borgen innan han stormar ut. Papa Laszlo förbannar, med mörk blick, vampyrerna; "Må marken ni dör på besudlas av smuts". Mästaren lämnar rasande borgen och ger sig av hemåt med oförrättad ärende. Chantall följer förtvivlat efter honom och bönfaller honom om nåd.

Chantall (Ångerfull, undergiven, förtvivlad)

Be Mästaren om nåd. Agera underdånigt gentemot honom. Skäll ut de andra, förbanna Xaviers horeri.

Xavier (Ångerfull, förtvivlad, ångestfylld)

Be Chantall om förlåtelse. Agera förkrossad. Det var aldrig din avsikt att ställa till det så här.

Laertes (Sorgsen, ångestfylld)

Xaviers idé var inte så bra. Känslan av hopplöshet är bedövande. Vad ska hända med Lydia?

Enrique (Upprörd, självgod, skadeglad)

Försök lugna Chantall. Förbanna Xavier för hans dumhet. Låt honom få veta att han ställt till det för er. Anklaga Lydia.

Interludium

En förkrossad och rasande Chantall kunde höras rusa genom borgen, svärandes över de imbecilla kreatur hon valt till sin avkomma. Hon styrde kosan upp mot det högsta tornet, dit hon sällan sökte sig annat än när hon kände ett trängande behov av att få vara ifred. Ed efter ed avlöste varandra och man kunde tydligt urskilja förtvivlan i hennes röst, alltmedan hon förbannade horbocken Xavier för hans köttsliga lustar. Aldrig hade de sett sin härskarinna förlora fattningen så till den grad, aldrig hade de hört henne uttala sådana förbannelser över dem. Alla förstod de att någonting var gålet, riktigt, riktigt gålet. I dagar skulle de höra hennes vilda rumsteringar i tornrummet och hennes förtvivlade gråt avlösas av vansinnesutbrott. Hennes vrede var i sanning stor och de befarade att represalierna skulle motsvara humöret.

I byn hände otäcka ting. En av byns barnmorskor kom rusande längs gatan, skriandes om Hin Håles återkomst. Vårdshusvärden, en soldat och Häxjägaren rusade ut från vårdshuset för att se vad som stod på. De följde barnmorskan mot kyrkan och där möttes de av abot-ten. Tillsammans skyndade de till byns stall för att se vad barnmorskan hade att visa dem...

Scen 3: Barnet i vilken tecknen uppfylls.

Plats: Byns stall

Personer: Abotten, Vårdshusvärden, en soldat, Häxjägaren, Barnmorskan och en kvinna

Sceneri: Ett stall med en häst och en åsna stående i ett hörn. Hö på golvet. Lite allmänna stallatiraljer.

Handling: En av byns barnmorskor kommer skrikande från ett av husen. Hon rusar förbi vårdshuset och ropar om järtecken och Hin Håles återkomst, vårdshusvärden och häxjägaren som just avslutat sin middag skyndar efter henne mot kyrkan. Abotten och en av hans munkar sluter sig till följet och en soldat gör sammalunda. Tillsammans följer de barnmorskan i rask takt mot byns stall. Väl framme hör de en kvinna som halvt i trance mumlar: "mitt barn, mittbarn..." och barnmorska pekar mot den plats där det kommer ifrån och förklarar; "hennes barn kom ut med fötterna före, det snarades av navelsträngen och dog, ondskan är nära". När häxjägaren tar fram sitt kors mot kvinnan vaknar hon upp och börjar skrika i panik. Hennes barn har ju dött. "Hon tål inte korset", "Bränn henne" Alla i byn vet ju naturligtvis att kvinnan varit köksa åt baronessan. Är det då det sant som bytoken sa - är baronessan och hennes anhang är djävulens avföda? De ser dessutom en kråka flyga ner och sätta sig i stalllets ingång och ett åskväder drar in. En blix klyver ett gammalt träd mittemot ladan, tecknen är nästan för tydliga...

Abotten (Rationell)

Misstro baronessans skuld. Förklara bort det som hänt.

Häxjägaren (Själsäker, domerande)

Förhör dig om kvinnan. Förklara tecknen. Visa korset för kvinnan. Hennes reaktion visar att hon räds kors. Förklara alla järtecken. Alla tecken pekar på stor ondskan i närheten. Kvinnan måste brännas.

Kvinnan (Osammanhängande, redlös)

Du har just fött ett barn. Barnet snarades av navelsträngen och dog. Mumla osammanhängande och reagera inte på omgivningen. När korset visas vaknar du till sans och skriker. Du har svåra smärtor och kan inte prata sammanhängande.

Soldaten (Osäker, nervös)

Återberätta en del av vad du pratade med torparna om. Kanske hade de rätt. Försök förklara bort det hela.

Vårdshusvärden (Spelledaren)

Tala om de tecken som syns. Kvinnan har varit köksa åt Baronessan. Hon är infekterad av ondskan.

AKT IV

Prefudium

Inte nog med att papa Laszlo, zigenarhövdingen, hade förbannat den mark de skulle dö på utan Mästaren hade i vredesmod givit sig iväg från deras borg. Allt tycktes nattsvart och ingen ljusning kunde skyntas. Baronessan syntes inte lämna tornrummet på fem dagar och fem nätter. Slutligen kom hon gående, svart i blicken, ner för torntrappan. Hon blängde på de kretin hon kallade sina och förtäljde dem att hon nu måste ge sig iväg för att söka Mästarens förlåtelse. Kanske skulle han förbarma sig över dem, kanske inte. Hon gav order om att få sin häst sadlad och gav sig kort därefter iväg. När hon var borta började de kvarvarande vampyrerna träta om vad som nu skulle ske med Lydia...

Scen 1: Duellen i visken blod spillts

Plats: Borgens riddarsal.

Personer: Xavier, Laertes, Enrique.

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Chantall har givit sig i väg till Mästaren för att söka förlåtelse för deras handlingar. De kvarvarande vampyrerna träter om huruvida de ska ge Lydia friheten åter eller om de ska ge henne mörkrets kyss. De bestämmer sig för att ge henne Mörkrets Kyss och därmed göra henne till den av dem. Laertes erbjuder sig att vara den som genomför handlingen. Enrique kan inte acceptera detta utan vill vara den som ger henne evigt liv. Självklart kan det vara så att Enrique blir den som först erbjuder sig och Laertes den som vägrar. Detta leder till att en duell utbryter mellan Enrique och Laertes. Under stridens gång sticks en av kombatanterna, Enrique, ner bakifrån av sin bror, Gideon. Laertes tömmer hans kropp på blod och skiljer huvudet från kroppen.

Xavier (Rädd, övergiven)

Lydia ska inte frigges eller ges Kyssen. Baronessan kommer inte att bli glad om något av det sker. Laertes får inte komma till skada! Du måste sticka din dolk i Enriques rygg när duellen pågått en stund. Om Enrique dör för din hand kanske Laertes förstår hur mycket du älskar honom.

Det vore kanske inte så bra om de gjorde vad de tänker göra med Lydia. Du vill absolut inte förargå Chantall mer.

Laertes (Envis, självsäker)

Du vill frige Lydia. Om hon ska bli vampyr ska du, och ingen annan, ge henne Kyssen. Utmana Enrique på duell om han inte går med på dina krav.

Enrique (Ondskefull, hämndlysten, beräknande)

Du vill ge Lydia den mörka Kyssen - göra henne till vampyr. Om du gör det kommer hon att vara bunden till dig för evigt och du kan göra vad du vill med henne. Ett passande straff för en sådan dubbelspelande liten sköka! Om det behövs - duellera om det.

Interludium

Efter att ha grävt ner Enriques kropp i trädgården utanför borgen hastade de kvarvarande vampyrerna ner i fängelsehålorna för att ge Lydia evigt liv. Väl nerkomna möttes de av fångvaktaren, den lömske dvärgen, som uppenbarligen fattat tycke för flickan under hennes vistelse hos honom...

Scen 2: Kyssen i vilken livet ges.

Plats: Slottets fängelsehålor.

Personer: Xavier, Laertes, Lydia och Dvärgen.

Sceneri: Mörka, kalla, illaluktande och fuktiga fängelsehålor. I en av dessa sitter Lydia fastkedjad i en vägg, klart medtagen, med Dvärgen över sig flåsandes och luktandes.

Handling: Dvärgen poängterar att det är hans domäner de tränger in i när vampyrerna kommer ner i källaren. Vampyrerna är dock fast beslutna att ge Lydia mörkrets kyss, men blir hindrade av dvärgen som försöker avråda dem från det hela. Gideon börjar lida svåra samvetskval och på grund av sin kärlek till Laertes vill han stoppa Kyssen. Xavier däremot är positiv och uppmuntrar Laertes att ge Lydia Kyssen, då Laertes på detta sätt hamnar i rampluset och blickfånget tas från honom. Slutligen tar sig Laertes förbi dvärgen och ger Lydia Kyssen.

Dvärgen (Illvillig, egennyttig, motbjudande)

Lukta på Lydia när tillfälle ges. Håll dig nära henne och taffsa på hene. Fängelsehålorna är dina domäner, gör det klart för alla. Försök att övertala dem att inte röra Lydia. Du är förälskad i Lydia och vill ha henne för dig själv.

Xavier (Samvetskval, ånger, ångest)

Du plågas av samvetskval för din broders död. Laertes får inte ge Lydia Kyssen. Om han gör det blir han Lydias Härskare och du står inte ut med den tanken. Laertes kärlek till Lydia upprör dig, du som mördade din egen bror för hans skull och nu viftar han bort dig för att förena sig med en annan.

Laertes (Målmedveten, bestämd)

Ge Lydia den mörka Kyssen. Behandla dvärgen som tjänstefolk.

Lydia (Rädd)

Du äcklas av dvärgen, men räds honom. Ty dig till Xavier, du är förälskad i honom. Motta slutligen motvilligt Kyssen av Laertes.

Interludium

Under tiden som Lydia fått Mörkrets Kyss av Laertes hade Fogden återvänt till byn. Han möttes av en folksamling utanför byns värdshus och klev in för att se vad som stod på. Den besökande Häxjägaren hade kallat till möte angående de järtecken som syntes i byn. På värdshuset satt Abotten, Värdshusvärden och kommandanten och lyssnade på Häxjägarens ord. Bybefolkningen stod samlad utanför, förväntansfulla, bidande i spänning...

Scen 3: Rådet i vilken uppbådet planläggs.

Plats: Byns värdshus.

Personer: Abotten, Fogden, Vårdshusvärden, Häxjägaren, Kommendanten samt bybor.

Sceneri: Klassiskt värdshus med fem-sex träbord med fyra stolar vid varje. I övrigt ganska fattigt på inredningsdetaljer, snarare utnyttjas varje skrymsle till att hysa gäster.

Handling: De har alla hört av fogden att han lämnade sin dotter Lydia hemma. De har alla sett de järtecken som givits dem, de har alla sett zigenarnas vagnar vid borgen, de har alla hört bytokens berättelse och skogsvaktaren, som är en hederlig och rättskaffens man, gick ju faktiskt i god för honom. Naturligtvis är det så att baronessan och hennes patrask är djävulens avkommor. Byn måste renas från ondskan, men hur?

Fogden har återvänt och alla vet nu att han inte hade Lydia med sig på sin resa. Hon har alltså blivit bortrövad. Häxjägaren har kallat till rådslag i värdshuset. De närvarande är han själv, Abotten, Fogden, Vårdshusvärden och Kommendanten. Utanför Vårdshuset har byborna börjat samlas. Abotten tror förstås fortfarande gott om baronessan, hon har ju skänkt stora summor till kyrkan. Fogden är rasande och kräver hämnd. Vårdshusvärden understryker och bestyrker ryktena. Kommendanten kan färdigställa sina trupper. Häxjägaren förtydligar järtecknen, han håller i trådarna och bemyndigar operationen.

Abotten (Rationell, klenrogen)

Försök hävda baronessans oskuld. Gå slutligen med på operationen, men med tungt hjärta.

Fogden (Nyfiken, orolig, dominerande)

Du har just återkommit från en resa. Du har ingenting hört om Lydia. Hon följde inte med dig på resan. Kräv hämnd.

Häxjägaren (Saklig, dominerande, erfaren)

Borgen måste brännas, baronessan måste brännas, hennes lakejer måste brännas. Ondskan måste fördrivas, övertyga alla församlade om det. Berätta vilka järtecken som syns och vad de talar om.

Kommendanten (Ivrig, strikt)

Du kan ha byns garde redo inom en halvtimme. Det var länge sedan du var inblandad i någon batalj och det vore synnerligen trevligt med lite strid.

Vårdshusvärden (Spelledaren)

Understryk och bestyrk vad som hänt. Informera Fogden.

AKT V

Prefudium

Medan byborna höll rådslag och planlade stormningen av borgen hade Baronessan anlant till Mästarens boning. Något illa till mods bultade hon på porten och blev insläppt av en varelse i munkkåpa. Han visade in henne till Mästarens kammare och Baronessan såg att han var vred. Darrande föll hon på knä och bad honom om nåd...

Scen 1: Mästaren i vilken Chantall förskjuts.

Plats: Mästarens torn

Personer: Mästaren och Chantall.

Sceneri: Mästarens kammare. Det är mörkt och påtagligt varmt. På avstånd kan man ana klagoskrik. Mäster sitter i en stor tron i ett rum som är en blandning av en stor sal och en grotta. Belysningen består endast av facklor och stora stearinljus sporadiskt utplacerade, och fast det är många är det ändå förhållandevis mörkt. Värmen känns efter en stund påfrestande och jobbig.

Handling: Chantall har anlant för att söka nåd hos sin älskade Mästare. Han förklarar för henne att han inte har makt att lyfta zigenarens förbannelse och att han trots det inträffade vill ha Lydia för att ge henne Kyssen, Lydia ska bli för honom vad Chantall varit. Chantall är förskjuten och Mästaren tar nu sin hand från henne och hennes barn, men de får behålla sina vanliv. Mästaren poängterar att han inte har makten att förlåta, ty den blev han fråntagen då han föll.

Chantall (Underdånig, rädd, kvalfylld)
Be om nåd, smöra.

Interfudium

Baronessan gav sig av från Djävulens kammare och tillbaka till sin borg. Hon red genom åska och regn, runt om henne hördes vansinsskratt från avgrundsdemoner. Hennes blodiga tårar blandades med regnet, Mästaren hade förskjutit henne. Allt hopp var ute och hennes förtvivlan var stor. Aldrig hade hon kunnat ana att hennes vanliv skulle arta sig så illa. Hon fann näppeligen ens någon tröst i det faktum att Mästaren låtit henne behålla sitt liv. Hon hade evigheten på sig att vändas över det som hänt. Hon red in på borggården och släppte sin häst och rusade upp till riddarsalen för att delge de andra vad som sagts mellan Mästaren och henne...

Scen 2: Återkomsten i vilken hoppet far

Plats: Borgens riddarsal

Personer: Xavier, Laertes, Lydia och Chantall

Sceneri: Stor sal, med en ordentlig eldstad. Sköldar och svärd på väggarna. Stort ekbord i mitten med ett stort antal bastanta, luxuösa stolar stående runt om.

Handling: Chantall återvänder till borgen för att berätta att Mästaren förskjutit dem, men inte kommer att beröva dem deras liv. Hon möts av de tre kvarvarande vampyrerna och Lydia, nu vampyr. Vad har de gjort? De har gjort Mästarens tilltänkta till vampyr, det kan inte vara sant... Chantall är förkrossad, de är nu fördömda. Allt hopp är ute, de har svikit Mäster.

Chantall (Rasande, förtvivlad, ursinnig)

Det de andra gjort är fasansfullt. Skrik och gå på, skäll och förbanna. Situationen är hopplös.

Xavier (Rädd, kvalfylld)

Skydda Laertes. Lägga skulden på Lydia, hon har förtrollat mer än en av vampyrerna, det var inte Laertes fel. Poängtera för Chantall att du försökte avstyra det hela.

Lydia (Nervös, obekväm)

Håll dig nära Laertes han är din härskare och du känner dig lite illa till mods i den nya situationen.

Laertes (Upprorisk, stolt, högdragen)

Sätt dig upp mot Baronessan. Erkänn att du gav Lydia den mörka Kyssen. Var stolt över det.

Interfudium

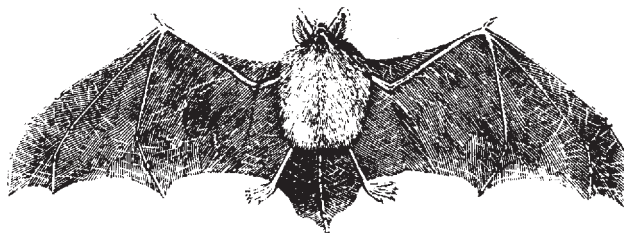
Samtidigt i byn samlade Kommendanten ihop sina soldater och byborna beväpnade sig med facklor, hötjugor och andra tillhyggen. Häxjägaren förberedde sig tillsammans med Abotten i kyrkan. Vigvatten tappades på flaskor och kors hängdes runt deras halsar. Det var uppenbarligen så att det var mäktiga krafter de hade att göra med och inga chanser togs. Byn måste renas och endast eld och Herrens makt kunde göra det. Snart marcherade uppbådet genom regn och rusk mot borgen. Deras march ackompanjerades av dova åskknallar och deras väg lystes upp av blixterna. Vargarnas ylanden tolkades som varningar till de onda väsen som bebodde borgen och mot den silvervita månen syntes flockar av fladdermöss bevakade dem. Borgens silhuett avtecknades mot solnedgången och ingen av de församlade skänkte en tanke på att just solnedgången var det enda säkra tecknet på att de skulle möta motstånd...

Scen 3: Kriget i vilken byn renas

Plats: Slottets borggård

Personer: Abotten, Fogden, Vårdshusvärden, Häxjägaren och Kommendanten

Handling: När uppbådet når fram till borgen finner de vindbryggan nerfirad och tar sig över den, in på borggården. De sprider ut sig och soldaterna börjar forcera porten in till borgen, tjänstefolk som kommer springande huggs ner och deras huvuden skiljs från kropparna. Stallet sticks i brand och stallpojken dräps skoningslöst av kommendanten. Abotten står mitt på borggården, han stänker vigvatten på de döda och läser ur bibeln på latin. Vårdshusvärden samlar ihop kropparna och slänger upp dem på en vagn för senare transport till bålet. Häxjägaren, med korset i högsta hugg, rusar mot den nu sönderslagna porten, fogden är honom tätt i hälar. Den puckelryggige Igor sticks ner av Häxjägaren strax innanför porten och Fogden rusar förbi dem och in i borgen för att söka upp sin älskade dotter. Branden sprider sig genom borgen som om den varit gjord av fnöske, ännu ett tecken på de onda makterna. Häxjägaren måste fly ut ur borgen innan han bränns inne. Genom ett av de stora fönstren kan de se en flicka stå med utsträckta armar, mot henne rusar Fogden. De ser deras silhuetter mot den rasande branden inne i borgen, draperierna i fönstret har fattat eld och snart måste de ge sig av, tillbaka till byn. Fogden återvänder aldrig från borgen och det antas att alla som blev kvar i borgen brann inne.

EPILÖG

Ordningen var återställd, borgen hade bränts ner och byn hade renats från de onda makter som härskat i borgen. Häxjägaren gav sig iväg för att fördriva ondskan varhelst den uppenbarade sig. Byns kyrka skulle aldrig mer bli sig lik utan Baronessans frikostiga donationer och Bytoken försvann från byn, driven till galenhetens brant av vetskapen att Lydia aldrig skulle sjunga vid bäcken under fullmånens sken. Zigenarna hade även de försvunnit, ingen hade sett de lämna byn, men det antogs att de brukat trollkraft för att fly. På det hela taget hade hela historien förändrat byn och dess innevånare, ingenting blev sig någonsin likt igen. Man hade skådat ondskan...

